

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Historiske Psalmer og Riim til Børne-Lærdom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Historiske Psalmer og Riim til Børne-Lærdom", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 39. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1832_502A-txt-shoot-idm2312/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Har man udi noget Land,
Gjennem hele Verdens Rige,
Nidst om saadan Et at sige,
Saadan en forherdet Mand!
Hedninger, som Gud har drevet
Fra mit Folkes Ansigt bort,
Aldrig har saa ilde levet,
Som Manasse haver gjort.

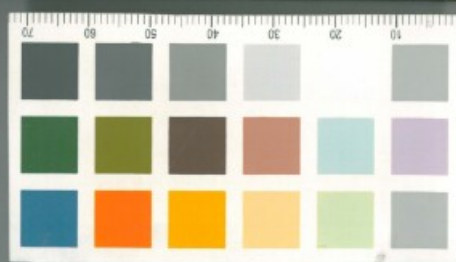
Staalshærder var mit Mod,
Kunde mig i Hjertet fryde,
Naar jeg saae min Stad at flyde
Af uskyldigt Mandes Blod;
Alle Grændser, Maal og Maade
Mine Synder overgik,
Tænker nu, jeg fik dog Naade,
Jeg, Manasse, Naade fik!

Hvad min Fader kasted' hen
Af den Afgud Baalims Høie,
Bygde jeg for hver Mand's Die
Mod vor Herre op igjen,

Gik i Satans Baand og Lænke,
Under Vredens svare Dom,
Hvordan kan I troe og tænke,
At Manasse dog undkom?

Der jeg kom i megen Nød,
Der jeg sad i Baand og Lænke,
Da begyndte jeg at tænke
Paa mit Liv og paa min Død,
Da Samvittigheden krybed'
Hjertet med sin Ræmpe-Haand,
Saa det knust mig laae i Brystet,
Ynkst af nedslagne Haand.

Hvad jeg da for Angest led,
Det er meer end jeg kan sige;
Gud ske Lov i Himmerige,
Som min Jammer ene veed,
Som mig rev med Hænder stærke
Ud af Døds og Mishaabs Favn,
Og sin Naades Kjende-Mærke
Satte paa Manasse Naavn!

Jugen tænke nu, fordi
 Jeg har fundet Himlens Ynde,
 Alt paa Raade man kan synde,
 Og for Straffen dog gaar fri;
 Hvo Guds Raade vil misbruge
 Til at synde frækt og trygt,
 Ham vist Svælget skal opsluge,
 Som indskjød Manasse trygt!

Hvo der af mig lære vil,
 Lære Raaden høit at fatte,
 Lære Raaden ret at fatte,
 Mens der end er Raade til;
 Sukke, bede, raabe, strige
 Om Guds Raade ret at faae,
 Gjøre Vold paa Himmerige,
 Som da jeg i Stovet laae!

O, hvor er vor Gud dog mild!
 Ei til Trodsighed at taale,
 Dertil har Han Lyners Straale
 Og en evig Lue-Ild;

Men, vil Noget sig omvende,
 Gaaer han Raade vist og sandt,
 Raade, uden Maal og Ende,
 Raade, som Manasse fandt.

Derfor vil jeg raabe ud
 Mod de fire Verdens Hjørner:
 O, I Folk, som Gud fortørner,
 Saadan fød og naadig Gud,
 Bøder om, at Han kan vise
 Eder Raadens søde Gavn,
 Bøder om, at I kan prise
 Med Manasse Herrins Navn!

Israel i Udlændigheden.

(Efter den 137te Davids Psalme.)

No. 9.

Ved Babels Stæder
 Vi sørgende sad,
 Og græd for vor Moder,
 Den hellige Stad,

